

Juslitsministeren: Hvad dette Affnit angaaer, skal jeg indskrænke mig til at gjøre nogle Bemærkninger ved § 6 og det dertil stillede Ændringsforslag; hvad de øvrige Paragrapher og de dertil stillede Ændringsforslag angaaer, har jeg derimod ikke Noget at erindre. Hvad navnlig det til § 6 stillede Ændringsforslag angaaer, da har jeg været i nogen Tvivl, om det kunde være rigtigt, ubetinget at tiltræde det saaledes, at det skal være Ministeriet overladt at afhænde de Huse, der findes paa Gaardenes Grund. Det kunde nemlig tænkes, at der var saadanne Tilfælde, hvor det vilde medføre betydelige Tab for Gaardene, at Husene skulde stilles derfra. Husene kunne være saaledes beliggende, at det vilde være til stor Uleilighed for Gaardene, om de bleve stillet derfra, og jeg har derfor troet, at Lovforslagets Bestemmelse derom vilde være at foretrække, hvor det er overladt til Ministeriet at bestemme, om Leieren skal have Huset overdraget til Arvesætte eller ikke. Derimod kan jeg ikke Andet end være enig med den ærede Stiller af Ændringsforslaget deri, at det kunde være hensigtsmæssigt at tage en Bestemmelse om, at der ikke ubetinget skal paalægges Husene en Canon; der kan nemlig, som af ham udtalt, være saadanne Tilfælde, hvor denne Canon vil være saa ubetydelig, at det maatte være at ønske fra begge Sider, at Husene bleve folgte til en fast Kjøbesum uden nogen Canon. Saafernt derfor det ærede Udvalg til Sagens 3die Behandling vil stille et Ændringsforslag i Dereensstemmelse dermed, vil det ikke fra min Side møde nogen Indvending.

Ordføreren: Jeg vil blot bemærke, at der i det af den ærede 5te kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Tillisch) stillede Forslag til § 6 tales i den første Sætning ogsaa om Huse med tilhørende Haveplads, hvorom det siges, at de skulde undtages fra Salget, men der staaer „i Reglen“, og hvem der skal afgjøre, naar dette skal skee, maa jo ogsaa vides. Endelig skal jeg bemærke, at i den antagne § 3 staaer Arvesæteren eller Leieren; det er altsaa klart, at ogsaa Lovudkastet har meent, at Huusmændene skulde nyde samme Fordele som Gaardmændene.

Da Ingen videre begærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Ændringsforslag af Tillisch til § 6:

Stedetsfor § 6 sættes følgende Paragraph:

De Huse, som findes paa det i § 1 nævnte Bøndergods, skal det være vedkommende Minister overladt at afhænde enten med eller uden Canon og iøvrigt paa de Vilkaar, som i ethvert Tilfælde maatte ansees for hensigtsmæssige, dog at de i § 3 Fæsterne og deres Livsarvinger eller Svigerbørn tilstaaede Fordele, ogsaa komme Huusfæstere eller deres Arvinger og Svigerbørn tilgode.

De Huse med tilhørende Haveplads eller Jordlod, som maatte være opførte paa Fæstegaardenes Grund, skulde i Reglen undtages ved Salget af disse og særskilt afhændes.

forkastedes med 56 Stemmer mod 18.

2) Lovudkastets § 6 (see Anhang A. Sp. 629—30)

vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.

3) Ændringsforslag af Tillisch til § 7:

§ 7ens 2den Linie foran „Arvesæster“ tilføies „Selveier eller“

forkastedes eenstemmigt med 63 Stemmer.

4) Udvalgets Forslag til § 7:

Ordet „forholdsviis“ i 4de Linie udgaaer, og efter Ordet „Canon“ i 5te Linie indskydes Ordene: „i Forhold til Hartforret.“

vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

5) Lovudkastets § 7 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Det staaer den, som ifølge denne Lov er bleven Arvesæster, frit for at udstykke sin Eiendom under Jagttagelse af Lovgivningens almindelige Forfrister, saaledes at en Deel af Canon i Forhold til Hartforret gaaer over paa de særskilte Parceller, hvorimod den Deel af Pantegjalden, som forholdsviis kunde falde paa samme, bliver at udbetale, forinden Ud-